

Sygn. akt IV U 476/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2016r. w S.

odwołania G. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 stycznia 2015 r. Nr (...) - (...) - (...)

w sprawie G. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 476/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.01.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), art. 105 § 1 kpa (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) w zw. z art. 123 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121) umorzył postępowanie w zakresie należności ubezpieczonego G. Ł. na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od 1.01.2005 r. do 31.01.2005 r., od 1.04.2005 r. do 7.06.2005 r., od 1.01.2006 r. do 17.04.2006 r. oraz od 1.06.2007 r. do 16.11.2008 r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony ubiegał się o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za wyżej wymienione okresy w trybie cyt. wyżej ustawy z dnia 9.11.2012 r. Po dokonaniu analizy zebranej dokumentacji ZUS stwierdził, że powyższe postępowanie w części dotyczącej umorzenia należności na podstawie ustawy z dnia 9.11.2012 r. stało się bezprzedmiotowe, gdyż na koncie G. Ł. nie figuruje zadłużenie.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony G. Ł., który wnosił o umorzenie składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz zdrowotne. Ubezpieczony przekonywał, iż zaległość z powyższych tytułów za okresy od

1.01.2005 r. do 31.01.2005 r., od 1.04.2005 r. do 7.06.2005 r., od 1.01.2006 r. do 17.04.2006 r. oraz od 1.06.2007 r. do 16.11.2008 r. wynosi łącznie z odsetkami wyliczonymi na dzień złożenia wniosku 31.091,17 zł. (odwołanie k. 2-3).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. ZUS argumentował, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ ubezpieczony nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 1.01.2005 r. do 31.01.2005 r., od 1.04.2005 r. do 7.06.2005 r., od 1.01.2006 r. do 17.04.2006 r. oraz od 1.06.2007 r. do 16.11.2008 r. Ubezpieczony prowadził bowiem działalność gospodarczą w okresach od 31.07.2002 r. do 30.11.2004 r., od 3.03.2007 r. do 31.05.2007 r. i od 17.11.2008 r. do chwili obecnej. A zatem, w okresach objętych żądaniem ubezpieczonego nie prowadził on działalności gospodarczej, stąd też na jego koncie w ZUS nie występuje zadłużenie (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony G. Ł. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach od 31.07.2002 r. do 30.11.2004 r., od 3.03.2007 r. do 31.05.2007 r. oraz od dnia 17.11.2008 r. do chwili obecnej (niesporne, akta ZUS, pismo ubezpieczonego k. 12 a. s.).

W dniu 13.01.2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od 1.01.2005 r. do 31.01.2005 r., od 1.04.2005 r. do 7.06.2005 r., od 1.01.2006 r. do 17.04.2006 r. oraz od 1.06.2007 r. do 16.11.2008 r. na podstawie przepisów ustawy z dnia 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Organ rentowy, na podstawie analizy danych zgromadzonych na koncie G. Ł., stwierdził, iż ubezpieczony nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za wyżej wymienione okresy. Na tej podstawie w zaskarżonej decyzji z dnia 30.01.2015 r. organ rentowy umorzył postępowanie zainicjowane wnioskiem z dnia 13.01.2015 r. (akta ZUS).

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd przyjął, iż rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji odpowiada treści obowiązujących przepisów i jest prawidłowe. Bezspornym było (pismo ubezpieczonego k. 12 a. s.), iż w okresach wskazanych we wniosku z dnia 13.01.2015 r. G. Ł. nie prowadził działalności gospodarczej. W związku z tym nie doszło do powstania zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne wynikających z powyższego tytułu. Jak wynika z treści art. 1 ust. 1 cyt. wyżej ustawy z dnia 9.11.2012 r., warunkiem umorzenia nieopłaconych składek z tytułu obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, jest podleganie tym ubezpieczeniom w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. Skoro zatem w okresach objętych wnioskiem G. Ł. nie prowadził on pozarolniczej działalności gospodarczej, to nie wypełnia on hipotezy omawianego przepisu. W konsekwencji, art. 1 ust. 1 przywołanej ustawy nie może mieć zastosowania w stosunku do ubezpieczonego.

Sąd podzielił zatem argumentację organu rentowego, iż kwestia umorzenia składek może być przedmiotem oceny dopiero w sytuacji istnienia zadłużenia z powyższego tytułu. Wskazać należy, iż bezprzedmiotowym jest rozstrzygnięcie w kwestii należności, które nie istnieją. Dlatego też Sąd nie mógł rozstrzygnąć o zasadności wniosku ubezpieczonego o umorzenie składek z tytułu ubezpieczenia emerytalnego, rentowego i wypadkowego w okresach wskazanych przez G. Ł..

Odnosząc się do wniosku ubezpieczonego z dnia 15.02.2016 r. o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 17.02.2016 r. (k. 22 a. s.), Sąd stwierdził, co następuje. Ubezpieczony był powiadomiony o terminie rozprawy zaplanowanej na dzień 17.02.2016 r. Mógł się więc na niej stawić i zaprezentować swoje stanowisko. Powyższego jednak nie uczynił. Pismo organu rentowego z dnia 12.01.2016 r. (k. 20 a. s.) zawierało powtórzenie dotychczasowej argumentacji ZUS i nie odnosiło się w nowym zakresie do przedmiotu zaskarżonej decyzji. Ustosunkowanie się do powyższego pisma

nie wymagało zatem w szczególnym zakresie przygotowań ze strony ubezpieczonego i nie stanowiło podstawy do odroczenia rozprawy.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.